

Den ſidſte Sag paa Dagsordenen var:
Eneſte Behandling af Forſlag
til Lov om Jagten.

(Lovforſlaget ſom vedtaget af Lands-
tinget findes i Tillæg C., Sp. 1429 ff.,
Udvalgets Erklæring i Tillæg B., Sp.
2437 ff.)

Uden for de i Erklæringen ſtillede Æn-
dringsforſlag var intet ſaadant ſtillet.

De ſtillede Ændringsforſlag og Lovfor-
ſlaget ſom Helhed ſattes til Forhandling
under et.

Ordføreren (W. Dineſen): Det
høje Ting vil erindre, at det Forſlag, ſom i
Efteraaret blev forelagt her i Tinget om
Jagten, og ſom var enſkydende med det
Forſlag, der i Fjor blev vedtaget af Lands-
tinget, her i Folketinget gennemgik en meget
grundig Forandring og derefter gik tilbage
til Landſtinget. Det er nu kommet tilbage,
og der er foretaget nogle Ændringer, hvoraf
de fleſte dog ikke ere af nogen overvældende
Betydning. Landſtinget har i det hele
godkendt eller i hvert Fald til Dels god-
kendt de Ændringer, ſom Folketinget har
vedtaget. Men det har dog foretaget nogle
Ændringer, blandt hvilke jeg ſkal tillade
mig at omtale de vigtigſte. Den forſte Pa-
ragraf, ſom er ændret i Landſtinget, er § 3,
ſom handler om Brugerens Ret, og dertil
ſlutter ſig § 4. Landſtinget har imidlertid
her imødefømt Folketingets Ønſke til
Dels, idet det er ſlaaet faſt, at Ejeren af
Grunden, naar han ikke er Bruger, ikke kan
leje ſin Jagt ud, og den Ejer, der er Bruger,
kun kan leje Jagten ud for et viſt Aaremaal
eller for ſin Beſiddelſeſtid; kun paa en af
diſſe to Maader. I § 5 havde Landſtinget
ønſket indſat Beſtemmelſen om Færdſlen
paa Hæn. Denne Beſtemmelſe har Folke-
tinget ſat ſig imod, og Landſtinget har der
højet ſig for Folketinget. Jeg var ſelv
blandt de Udvalgsmedlemmer, ſom ønſkede
Landſtingets Afſattelſe, alſaa kan jeg ikke
ſige, at jeg paa dette Punkt finder den nu-
værende Afſattelſe heldig; men da det hele
ſom ſagt er en Overenſtomſt, bøjer jeg mig
og anbefaler ligeledes at følge Landſtinget.
I § 6 og ligeledes i en ſenere Beſtemmelſe
har Landſtinget indført et Forbud mod
Brugen af Doner og Bildtſnarer. Det er
nævnlig, antager jeg, Dyrebefhytterne, der
her have gjort ſig gældende, og jeg kan
meget godt indrømme, at Dyrebefhytterne
have haft en ſtor og gavnlig Indſkydſelſe;

men jeg tror, at de undertiden ere gaaede
for vidt. Naar ſaaledes det høje Lands-
tingsudvalg i ſin Betænkning ſiger, at
Doner i enhver Henſeende ere forkaſtelige,
kan jeg ikke billige det. Naar der f. Eks.
er Tale om at ſtaffe ſig en Kramſugleſteg,
anſer jeg ikke Doner for forkaſtelige. Det
er imidlertid noget, de Foll, der ſtøtte
Dyrebefhytterne, maa være tilfredſe med.
I § 7 har Landſtinget imødefømt Folke-
tinget med Henſyn til Brugerens Ret til at
ſkyde Stovildt. Tidligere var det ſaaledes,
at Brugerne ſkulde aflevere alt det Vildt,
de ſkød; der havde Folketinget indſat, at
Brugerne kun ſkulde ſende Bud til Jagt-
ejeren. Det er Landſtinget gaaet ind paa,
dog at uafhøent Vildt ikke tilfalder Bru-
gerne, men de fattiges Kaſke. I § 11 er
der gjort en Forandring i Beſtemmelſen
med Henſyn til Hundene, og man har her
indført Beſtemmelſer derom i Overenſtem-
melſe med Reglerne i Loven om Mart-
og Bejfreden. I § 12 er der indført en Be-
ſtemmelſe om, at naar en Jagtejer anſkyder
Vildt, der falder paa offentlig Vej, har han
Ret til at tage det. Endvidere er der ind-
ført en ny Paragraf, hvorefter unge Menne-
ſter under 16 Aar kun maa gaa paa Jagt
under voksne Ledſagelſe. Landſtinget
havde tidligere ganſke forbudt, at unge Men-
neſter maatte gaa paa Jagt; men Folketi-
ngtet havde indſat en Beſtemmelſe om, at det
maatte de gøre. Nu er man alſaa ved
Overenſtomſt kommen dertil, at de maa gaa
paa Jagt under voksne Ledſagelſe. Folke-
tingets Afſattelſe om Juleføjer er Lands-
tinget gaaet ind paa. Hvad angaar Fred-
ningsbeſtemmelſerne i § 17, er der kun ſket
nogle ubetydelige Forandringer; der er ind-
ført en Fredning af Flagermus, Pindſvin
og Bekkaſtner; ſærlig er Fredningen for
Bekkaſtner ſat lidt tidligere, hvad der viſt nok
vil være rigtig. Det ſamme gælder om
Fredningen af Graagaasen. Derimod ere
Blizhønsene ikke blevne fredede, og det an-
tager jeg, Dyrebefhytterne ville beklage; det
er ſket, fordi man ſiger, de forjage Bild-
ærnderne. I § 17 havde Folketinget indſat
en Beſtemmelſe om, at Fredningen af Raa-
dyr og Harer ikke gjaldt i indhegnede Haver
og lignende. Der har Landſtinget tilføjet:
„forſvarligt“ indhegnede. Jeg ſkal gøre op-
mærksom paa, at under de Forhandlinger,
ſom delegerede fra Folketings- og Lands-
tingsudvalget have haft, blev det fremført
og fra begge Sider erkendt, at ved forſvar-
lig Indhegning mente man blot et virkelig
Hegn, alſaa Jordvold eller levende Hegn
eller Staaltraadshegn, men naturligviſ ikke
et Hegn, ſom gjorde det umuligt for ved-